

1 Mayıs'a hazırlanalım!

Bu süreçte geriye gidişimizin önüne geçmek ve yeni haklar kazanmanın başlangıcını 1 Mayıs'a giden süreçte yapacaklarımızı belirleyecektir. Şimdi inisiyatifi elimize alma ve harekete geçme zamanı.

sayfa 2

Bizimle iletişim için facebook sayfamıza mesaj atabilirsiniz.

Çalışma alanlarında yaşadığınız sorunları iletebilir, görüşlerinizi, önerilerinizi paylaşabilirsiniz.

Sesinizi diğer sınıf kardeşlerimize taşıyabilirsiniz.

İşçi sınıfı birlik olduğunda güçlüdür. Şimdi birlik olma zamanı!

f: Metal İşçileri Birliği -MiB

METAL İŞÇİLERİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı No:1603* Nisan 2021

Kriz ve salgının faturasına karşı, haklarımız ve geleceğimiz için

1 Mayıs'a, mücadeleye!

Pandemi ve kriz koşullarının ağırlaştığı bir dönemde 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyoruz. Her yıl olduğu gibi bu yıl da, dünyanın bir çok yerinde işçi ve emekçiler hakları, gelecekleri ve özgürlüğü için 1 Mayıs'ta kapitalist sömürü düzeninin karşısına çıkacak. Taleplerini ortaya koyacak, gelecek özlemini haykıracak.

1 Mayıs işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü. Sermaye ile işçi sınıfının karşı karşıya geldiği, dişe diş kavgaya tutuştukları gün. Emek ile sermayenin uzlaşmazlığının sembolü olmuş, işçi sınıfının gücünü ortaya koyarken sermayenin korkularını büyüten gün. 1 Mayıs bu gerçeği kutlanmaya başlamasının ardından geçen onlarca yılda bir çok kez gösterdi. 1 Mayıs'ın mücadele ruhu işçi sınıfına her zaman yol gösterdi.

Ağır bir ekonomik kriz ve salgın sürecinin içinden geçiyoruz. Sermaye ve AKP-MHP iktidarı gemi azıya almış, çalışma ve yaşam koşullarımızı tam bir yıkıma sürüklüyor. Sermaye büyürken, sömürü katmerleniyor, çalışma koşulları ağırlaşıyor, işsizlik, hak gaspları pervasızlıkla devreye sokuluyor.

Milyonlarca işçi esir alınmış gibi bir avuç asalağın zenginleşmesi için, iktidardakilerin koltukları için cehennem yaşıyorlar. Salgın işçi sınıfı hastalığı haline gelmişken, aklımızla dalga geçer gibi açıklamalarla bizleri avutmaya çalışıyorlar. Anti-demokratik uygulamalar, adam kayırmacılık, yandaşa teşvik, hukuksuzluk, adaletsizlik gündelik iş halinde hayata geçiriliyor. Her gün yalanlarla varılmaya çalışıyorlar.

Atılan her adım işçilere karşı sermayedarların çıkarı için atılıyor. Yetmiyor, lebalep kongreler toplayarak toplum sağlığını hiçe sayanlar hak arayan işçinin, taleplerini haykıran öğrencinin tepesine polis jopuyla iniyorlar. Baskı ve zorbalık pandemi gerekçesiyle

hayata geçiriliyor. Herkes sussun, sermayenin çarkları sorunsuz dönmeye devam etsin, AKP'nin her istediği gerçekleşsin istiyorlar. Haklarımız, canımız, kanımız pahasına...

Yaşadıklarımız yaşayacaklarımızın küçük bir örneği durumunda. Tabi biz dur demezsek! 1 Mayıs'ın mücadele tarihi işçi sınıfını göreve çağırıyor. Yakıcı hale gelen taleplerimizi kazanmak için, baskı ve zorbalığı püskürtmek için 1 Mayıs'ta sesimizi daha gür çıkartalım. İşçi sınıfının birliğini ve gücünü dosta düşmana gösterelim.

Ardı arkası kesilmeyen ekonomik, sosyal saldırı dalgasına karşı haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım. Bulduğumuz her alanı 1 Mayıs alanına çevirelim. AKP-MHP iktidarının keyfi uygulamalarına, yasaklamalarına geçit vermeyelim. İşçi ve emekçiler olarak omuz omuza alanları dolduralım.

- *İşten atmalar ve ücretsiz izin yasaklansın!
- *Kod-29 kaldırılсын!
- *Fonların sermayeye aktarılmasına son verilsin!
- *Esnek, taşeron, kuralsız çalışmaya son verilsin!
- *Herkes iş ve gelir güvencesi sağlansın!
- *Pandemide sermayenin değil, toplumun ihtiyaçlarını baz alan önlemler alınsın!
- *İnsanca yaşamaya yetecek, vergiden muaf asgari ücret!
- *Her türlü dolaylı vergi kaldırılсын, artan oranlı gelir ve servet vergisi uygulansın!
- *Herkes her düzeyde parasız eğitim ve sağlık hakkı tanınsın!

Ücretsiz ve güvenilir aşı...

...bilim insanlarının uyarıları ve önerileri doğrultusunda gerçek tedbirlerin hayata geçirilmesi, nitelikli ve güvenilir aşılardan tüm topluma eşit ve adil bir şekilde uygulanması için mücadele etmek...

sy 2

Taleplerimizle 1 Mayıs'a

Kriz ve pandeminin faturasının sırtımıza yıkılmaya çalışıldığı şu günlerde, işçi sınıfı ekonomik ve sosyal saldırılara karşı taleplerini haykırmak için 1 Mayıs'ta alanlarda yerini almalıdır!

sy 4

Sermaye büyüyor!

İşçi sınıfı yaratılan bu ağır sömürü koşullarına karşı dur demedikçe, fabrikalarda biz üretiyoruz, o zaman hakkımızı sonuna kadar almamız diye hareket etmedikçe, bu sömürü koşulları değişmeyecek...

sy 6

1 Mayıs'a hazırlanalım!

ÇORLU'DAN BİR METAL İŞÇİSİ

Bu süreçte kaybettiğimiz haklarımızı, eriyen ücretlerimizi ve yeni hakları kazanmanın başlangıcını 1 Mayıs'a giden süreçte yapacaklarımız belirleyecektir..

Her gün işe gitmek zorunda olan bizler, bir ay işe gitmezsek aylarca telafisini karşılayamayan bizler, dünyanın bütün zenginliklerini üreten bizler ama bu zenginlikten en küçük payı alan yine bizler. Evet bizler, işçiler, işçi sınıfı...

Hayatlarında hiçbir şey üretmeyen, yarattığımız zenginliklere el koyanlar, onlar. Sırtımızda bir asalak gibi yaşayan onlar. Haklarımızı istediğimizde karşımıza polislerini, yasalarını çıkartanlar onlar. Evet onlar, patronlar, sermaye sınıfı...

Kapitalist dünyada egemen olan, ezen, sömüren sermaye sınıfı, ezilen, sömürülen işçi sınıfı... Bu düzen böyle gelmedi, böyle de gitmeyecek. Onların zulmü varsa bizim de birliğimizden gelen gücümüz var. 1 Mayıs işçi sınıfının bu gücünü temsil eden bir mücadele günüdür. Şimdi kriz ve pandeminin faturasına karşı bunu etkili bir şekilde gösterme zamanı.

1 Mayıs sömürüye, baskıya, haksızlıklara baş kaldırmak demek. Artan yoksulluk, sefalet koşullarına karşı öfkenin örgütlenmesi demek. Pandemi ve krizin faturasını reddetmek, emeğimiz üzerinde tepinen bir avuç asalağa karşı haklarımızı ve geleceğimize sahip çıkmak demek.

Şu içinden geçtiğimiz günlerde yaşanan çok yönlü sorunlar karşısında işçilerin örgütlenmek ve mücadele dışında bir çözümü yok. 1 Mayıs bunun vesilesi olmalı, başta fabrikalar olmak üzere ülkenin dört bir tarafında taleplerimizin haykırıldığı bir gün gerçekleşmelidir.

Peki 1 Mayıs'ı nasıl örgütleyeceğiz, fabrikalarda nasıl bir hazırlık yapacağız? Bugün eğer daha iyi bir yaşam istiyorsak, hepimizin sorması gereken soru bu olmalı.

Öncelikle bu sorumluluğun işçiler olarak hepimizin omuzlarında olduğunun farkına varmalıyız. Kendi fabrikalarımızdan başlayarak yan yana geldiğimiz tüm işçi kardeşlerimizle sorunlarımızı, ihtiyaçlarımızı tartışmalı, 1 Mayıs'ı fabrikalarımızda taleplerimizi dillendirdiğimiz bir mücadele günü haline getirmek için girişimlerde bulunmalıyız. Birlik, komite, kurul gibi araçlarla her bir işçi kardeşimizi sürecin parçası haline getirmeye çalışmalıyız. Yemekhanede, çay molalarında, servislerde, dışarda her yerde bir araya gelmenin, konuşmanın, tartışmanın yollarını aramalıyız. 1 Mayıs'ın tarihini anlatmalı, haklarımız ve geleceğimiz için bir araya gelmeliyiz. Hepimizin etrafında başka fabrikalarda olan işçi arkadaşlar vardır. Onlarla bir araya gelmeli taleplerimizi ortaklaştırmalı ve birliğimizi büyütmeliyiz. Unutulmamalıdır ki mücadele önce birkaç kişiyle başlar ancak direnç ve ısrarla hızla büyür.

Kimi fabrikalarda ise sadece tabela işlevi olan sendikalarımızı harekete geçirmek için bugünden temsilcileri zorlamalı, taleplerimiz için 1 Mayıs programı çıkartmalarını istemeliyiz. Bizlerin haklarını koruduklarını iddia edenler, bizden sadece aidat alıp günleri geçirmesine izin vermemeliyiz. Sendika biz isek, sorumluluk almalı, temsilcileri, başkanları kendi hallerine bırakmamalıyız. Bölümlerde, bantlarda, tüm fabrikada oluşturacağımız komitelerle, birliklerle 1 Mayıs'ı örgütlemeliyiz. Lebalep kongre toplayanların salgın vesilesiyle 1 Mayıs'ı yasaklama çabalarının önüne geçmeli, sendikaların bu önemli mücadele gününü geçirtmelerine izin vermemeliyiz. Bu süreçte geriye gidişimizin önüne geçmek ve yeni hakları kazanmanın başlangıcını 1 Mayıs'a giden süreçte yapacaklarımız belirleyecektir. Şimdi inisiyatifi elimize alma ve harekete geçme zamanı.

Herkes ücretsiz, nitelikli ve güvenilir aşı!

Covid-19 pandemisi dünya genelinde 1. yılını doldururken işçi ve emekçiler olarak bizler de sağlığımızdan çok işsizliği, yoksulluğu, geçim sıkıntısını dert ettiğimiz bir yılı geride bıraktık. Süreç boyunca bizlerin hayatı ikinci planda görüldü, asılan sermayenin kârıydı, bunun yanında bizlerin canı lafûgüzaftı. Kimi yerde sömürü çarkları hızla dönmeye devam etti, bizler açlık ve virüs ikilemine sıkıştırıldık; kimi yerlerde de tersinden AKP-MHP iktidarının sermaye sınıfına altın tepside sunduğu ücretsiz izin tepe tepe kullanıldı, bizler de açlıkla sınıandık. Bizler için yoğun bir sömürü ve yoksullukla geçen pandemili bir yılın sonunda aşı tartışmaları da artık pratiğe dökülmeye başladı. Türkiye de dahil olmak üzere dünyanın birçok yerinde aşılama başlandı.

Eş-dosttan emekçiye sıra gelmedi! Adam kayırmanın, yandaşılığın yaşamın her alanında birinci kural olduğu Türkiye'de, aşıda da benzer bir tablo yaşandı. Tıpkı VIP test hizmetleri gibi aşıda da ayrıcalıklı olanlar vardı. En tepedeki bürokratlarından en alt kademedeki yöneticilerine kadar, gencinden yaşlısına AKP'liler aşıda da tabi ki öncelikliydi. Neredeyse tüm siyasiler ekranlardan yansıtılan şovlar eşliğinde aşı oldular. Millet'in "vekil"leri yine millettten önce geldi. Öyle ki koronavirüse karşı verilen mücadelede ön cephede savaşan sağlık emekçilerinin aşılama daha tamamlanmadı, sağlık kadar temel bir hak olan eğitim hizmetini yerine getiren öğretmenlerin aşılama ise daha yeni başlanabili...

Türk Tabipleri Birliği, aşılamanın bu hızla devam etmesi durumunda toplumsal bağışıklığın sağlanmasının en az 2-4 yıl süreceğini söylüyor. Yani saray eşrafı, yandaş takımı, sermayedarlar kendilerini korumaya alırken toplumun diğer kesimlerine ise "bu hastalıkla yıllarca yaşayacaksınız" deniyor.

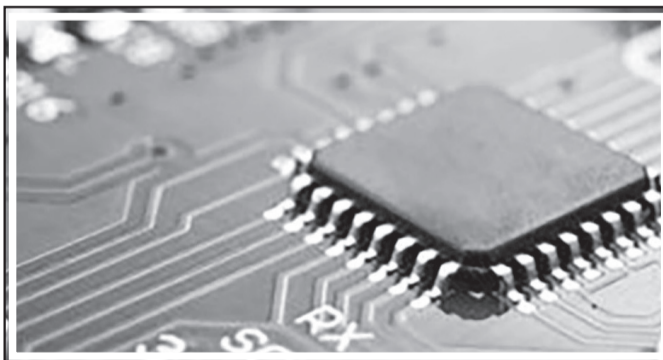
Peki ya yaşamı üreten işçiler? Toplumsal yaşamın devamında hayati rol oynayan biz işçilere de hala sıra gelmedi -bu gidişle de gelmeyecek gibi duruyor. Dün olduğu gibi bugün de ölümle burun buruna bırakıyoruz. Bir taraftan sermayedarların kâr tutkusu yüzünden çalışmaya zorlanırken diğer taraftan ne aşı, ne test, ne tedavi imkanlarına sahibiz. Sağlık en temel kamusal haktır ve devletin topluma karşı sorumluluğudur. Tanı, tedavi ve aşılama hizmetleri ücretsiz, nitelikli, ulaşılabilir ve eşit olmalıdır. Ancak eşitsizliğe dayalı kapitalizmde "paran kadar sağlık" anlayışı egemen. Bu nedenle en temel hak olan yaşam hakkımız için ücretsiz ve nitelikli aşı hakkımız için sesimizi yükseltmek zorundayız.

Bugün "lebalep" salonlardan bizlere "maske-mesafe-hijyen" uyarısı yapanlara, göstermelik ve tutarsız kısıtlamalarla süreç geçirtmeye çalışanlara karşı bilim insanlarının uyarıları ve önerileri doğrultusunda gerçek tedbirlerin hayata geçirilmesi, nitelikli ve güvenilir aşılamanın tüm topluma eşit ve adil bir şekilde uygulanması için mücadele etmekten başka yolumuz yok.

Çip krizinin faturası bize çıkmasın!

Dünyada bunalım ve pandeminin son döneme ki sonucu çip üretiminde yaşanan kriz. Birçok alana yansıdığı gibi otomotiv sektörüne de yansıyor. Son yıllarda yarı iletken çiplerin otomotivlerde kullanılması tercih ediliyor. Ama pandeminin çalışma yaşamına etkileri sonucunda ihtiyacı karşılayacak çip üretimi gerçekleşmiyor. Çip üretiminde sıkıntı yaşanmasının bir nedeni de demir çelik ve plastik hammaddelerine %30 civarında gelen zamlar.

Bazı otomotiv fabrikalarında üretim çip krizinden kaynaklı durma noktasına geldi. Çip krizinden dolayı Türkiye'de Ford Otosan, Tofaş ve Renault'da üretime ara verildi. Buralarda üretimin durması yan sanayiye de hızlıca etkiledi. Çip tedarikinden dünya çapında olumsuz etkilenen şirketlerden ilk sırada olanlar şunlar: Fiat Chrysler Automobiles (FCA), Ford, Honda, Mercedes-Benz, Nissan, Subaru, Toyota, Volkswagen.

Sermaye sınıfı her krizin faturasını biz işçilere çıkarttığı gibi çip krizinde de aynı yolu izleyebilir. Çip krizinin sonuçları ücretsiz izin, işten çıkartılma, düşük ücretlerin dayatılması şeklinde karşımıza çıkabilir. Pandemi her alınan karar patronların karı azalmasını, düzenleri zora girmesin diye alındı. Çip krizinin de bizlere yansıtılmaması için şimdiden birlik olalım, patronların saldırılarına boyun eğmeyeceğimizi gösterelim!

Ekonomi reform programı...

MİB'Li BİR İŞÇİ

“Ekonomi Reform Programı” işçinin değil, sermayenin çıkarları için! Dur demek elimizde! Bir an önce fabrikalarda birleşmeli ve harekete geçmeliyiz...

Sermayenin her ihtiyacına koşan, onun vurucu gücü AKP-MHP iktidarının başı Tayyip Erdoğan geçtiğimiz günlerde cafcıflı bir sunumla “ekonomi reform programı”nı açıkladı. Her sıkışıklığında bir “reform” açıklayan iktidar bu sefer de torbadan kuş çıkacak misali aylardır propagandasını yaptığı programdan, var olan ekonomik krizden sermayeyi nasıl kurtarırsa hazırlık yapıyor. Gelin “ekonomi reform” programına daha yakından bakalım...

Sermayeye yeni teşvikler, emekçilere yeni vergi yükleri ve zamlar! Programda ilk olarak sermayenin, pandemi ile derinleşen ekonomik krizine karşı kazançlarını korumak için yeni uygulamaların devreye sokulacağından bahsediliyor. Bunlar yıllardır uygulanan vergi muafiyeti, gelir vergisi indirimleri, faiz desteği, SGK prim destekleri gibi teşviklere bir yenisi eklenecek, nakdi destek teşviki. Yani artık sermaye devlet hazinesinden direkt nakit destek alacak. Geçmişte bu destekler dolaylı yoldan yapılırken, bugün direkt aktarılacak.

Bir diğeri, Tahvil Garanti Fonu. Bu fon ile sermayeye bankalardan çektikleri krediler haricinde yeni borçlanma kanalları yaratılacak ve borcunu ödemediği koşulda Tahvil Garanti Fonu devreye girecek ve borcu bu fondan karşılanacak. Yani yine hazineden karşılanacak. Bunun dışında batık kredileri satın alacak varlık yönetim şirketlerine verilecek teşvikler var. Bu da demek oluyor ki bankaların geri alamadığı kredi borçları yine hazineden karşılanacak.

Yani hazine demek, işçi ve emekçilerin cepleri demek. Çünkü hazinenin geliri işçi ve emekçilerden toplanan direkt ve dolaylı vergilerdir. Bunun sonucu hazineye yeni yükler, yani yeni vergiler,

yeni zamlar demek... İşçiye emekçiye esnek ve güvencesiz çalışma, kıdem hakkının fiili gaspı!

Programda, pandemi ile işini, gelirini kaybeden işçi ve emekçilere destek anlamında hiçbir şey yok ama çalışma yaşamına getirilecek yeni uygulamalarla sömürü ve güvencesizlik arttırılmak isteniyor. Programdan çıkan ve salgına karşı önlemiş gibi sunulan ilk saldırı uzaktan çalışma mevzuatı. KOÇ gibi sermaye gruplarının salgında daha fazla kar etmenin bir yolu olarak açıkladıkları uzaktan çalışmayı kolaylaştırmak ve kalıcılaştırmak için yeni adımlar atılacağı ifade ediliyor. Uzaktan çalışma ile sermaye enerji, yemek, ulaşım gibi masraflardan kurtulurken, bu çalışma dayatılan emekçiler daha fazla giderle karşı karşıya kalacaktır. Bunun dışında 8 saatlik mesai yerine nasılsa evden çalışıyorsun denilerek, daha uzun çalışma saatleri dayatılacak. Yani esnek çalışma şartları genişletilmiş olacak.

Bunun dışında programda bir diğer saldırı kısmi süreli çalışma düzenlemesi. Kısmi süreli çalışanlarla yapılacak sözleşmelerle, süresiz sözleşmeler tarihe karışmış olacak ve hem çalışma saatleri haftalık 40 saatten aza düşeceği için ücretler düşecek hem de yıllardır almaya çalıştıkları kıdem hakkı fiilen ortadan kalkmış olacak.

Tayyip Erdoğan açıkladığı programda yukarıda da açıklandığı gibi yine patronların cebini korumak için, bizi daha fazla sömürecekleri bir tablo yaratacak. Bu uygulamalar hayata geçince işçiden ipliğe yeni zamlar gelecek, çalışma koşullarımız daha da ağırlaşacak. Bu programa dur demek, maddelerinin geçmesini engellemek işçi sınıfının mücadelesine bağlıdır. Bir an önce fabrikalarda birleşmeli ve harekete geçmeliyiz...

İşçiler için mücadele şart!

Pandemi sürecini fırsata çevirenler kapitalistler oldu. Nasıl mı? İşçiden toplanan, işsizlik fonunda biriken milyarlarca liraya göz koydular.

Torba yasalar, genelgeler, hemen herşey onların hizmetine sunuldu. Kısa çalışma ödeneği, ücretsiz izin dayatmaları ile ceplerinden beş kuruş para çıkmadı.

Virüsten ölmeyen işçiler, açlıkla ölüme terk edildi. Yağa, yumurtaya, süte, ekmeğe vb. zamlar peşi sıra geliyor. Hem de yüzde 30-40'ları çoktan aştı. Enflasyon rakamları ise ‘pinpon topu’ gibi bir o yana, bir bu yana atıldı durdu.

TÜİK, enflasyon oranını düşüre düşüre ne yapacağını bilemez hale geldi. Bugün hangi işçiye sorarsanız sorun, TÜİK'in hiçbir inandırıcılığı kalmamıştır. Açıkladığı her rakam, kapitalistlerin işine gelir. İşçinin enflasyonunu görmeyen TÜİK, kapitalistlerin enflasyonunu çok iyi

görüyor.

160 bine yakın metal işçisini ilgilendiren son altı aylık dönem ‘enflasyon oranı ücret zammı ise 1 Mart itibarıyla %9,6 oldu. Enflasyon oranında ücret zammı, sıfır zam demektir.

Fiyat artışları ile oluşan kaybı telafi edeceği iddia edilen enflasyon oranı ücret zamlarının telafiden çok daha fazlasını götürdüğünü görüyor, yaşıyoruz. ‘Enflasyon karşısında metal işçisini ezdirmeyeceğiz’ diyen Türk Metal’in, metal işçisini nasıl da ezdiği ortaya çıktı.

Anlayacağımız her doğan gün kapitalistler için yeni fırsatlar, işçiler için kabuslar oluyor. Kabuslara son vermek, mücadeleden geçiyor. Şimdi metal işçileri için de mücadele fırsatı var.

Pandemiye karşı en büyük önlem 1 Mayıs...

Göstermelik önlemler ile pandemi gibi toplum sağlığını tehdit eden bir sorunla başedilemez. Toplum sağlığını temel alan bir yaklaşım oluşturulmadan, pandeminin kontrol alınmayacağı çok açıkken, iktidar sermayenin çıkarları uğruna bizlerin hayatını hiçe saymaktadır.

Pandemi tekrardan kontrolden çıkmış durumda. Günlük vaka sayıları 40 bini aştı. Günlük vefat sayıları da birkaç hafta içinde 200’leri geçecek deniyor. Bütün ülke kıpkırmızı durumda. 58 il yüksek riskli. Bir ilin yüksek riskli olması için vaka sayısını 100 binde 100’ün üzerinde olması gerekiyor ancak bizde hemen hemen bütün iller 100 binde 250’nin üzerinde. Tabi daha üst bir kategori olmadığı için yeni bir ad verilemiyor. İSİG Meclisi pandeminin ilk yılında en az 863 işçinin Koronavirüs kaynaklı olarak iş cinayetine kurban gittiğini açıkladı. Koronavirüs artık bir işçi hastalığıdır. Hal böyleyken halen fabrikalar çalışıyor, 7/24 biz işçiler fabrikalara gönderiliyoruz. Ancak akşam 9’dan sonra ve hafta sonu yasakları getiriliyor. Fabrikalarda binlerce işçinin bir arada çalışması serbest ancak kafelerde, lokantalarda oturmak yasak. Fabrikalarda yüzlerce-binlerce işçi arkadaşımız ile yemek yemek, aynı soyunma odasını kullanmak serbest eylem yapmak yasak...

Bütün bunlar yaşanırken 1 Mayıs’a sayılı günler kala 58 il yüksek riskli il durumuna geldi ve cumartesi günlerine de sokağa çıkma yasağı getirildi. Bu ne anlama gelmektedir. 1 Mayıs’ta hemen hemen ülke genelinde sokağa çıkmak yasak olacaktır. Geçtiğimiz yıl da 1 Mayıs’ta sokağa çıkmak yasaktı ve sermaye iktidarı bunu fırsat bilerek 1 Mayıs günü eylem yapmayı da yasakladı. İşçilerin bir araya gelmesini, taleplerini haykırmasını engellemeye çalıştı. Ancak 1 Mayıs’ta binlerce fabrika milyonlarca işçi fabrikalarda çalıştırıldı. Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu... Sen 1 Mayıs günü fabrikaları çalıştıracaksın, ancak sokağa çıkma yasağı var diye 1 Mayıs eylemi yok diyeceksin. Geçen sene böyle oldu, bu sene de böyle diyecekler. Ancak işçi-emekçiler bu yasaklılığa karşı sokaklara çıkmalıdır. Elbette önlemlerini alarak. 1 Mayıs’ta sokağa çıkmamak emeğimize sahip çıkmamaktır, keyfi tutumlara boyun eğmektir. Lebalap kongreler toplananların işçi sınıfının 1 Mayıs’ını engellemeye çalışmalarına geçit verilmemelidir. Pandemiye karşı alınacak en büyük önlem örgütlemektir, direnmektir, 1 Mayıs’ta sınıf kardeşlerimizle birlikte sokağa çıkmaktır. Korunmamız gereken bir virüs olduğu açıktır. Ancak yıkmamız gereken, elleriyle boğazımıza yapışmış, alinterimize el koyan kapitalistlerle de baş etmeliyiz. Onlara boyun eğerseniz, hiçbir önlem bizi virüsten koruyamaz. Çünkü alınacak bütün önlemler sermayenin ihtiyaçlarına uygunsa hayata geçmektedir. Bunu tersine çevirecek olan, hayatı, toplum sağlığını gözeterek yeniden düzenleyecek güç bizlerin örgütlü gücüdür. Bunu açığa çıkartmak için 1 Mayıs’ı çok iyi değerlendirmeliyiz.

KOD-29 kaldırılсын!

Pandemi döneminde sözde işten atmaların yasaklandığı, özde ise tazminatsız işten atmaların önünün açıldığı bir süreçte Kod-29 işçi sınıfına yönelik sermayenin elindeki bir silaha dönüşmüş durumda. Hiçbir sorgu-sual olmadan sermayenin keyfiyetine bırakılmış tazminatsız ve fişleyerek işten atılmak anlamına gelen Kod-29 ile özellikle örgütlenen, sendikalaşan birçok fabrikada işçiler karşı karşıya kalıyor.

“Ahlak ve iyi niyet kurallarına aykırı davranmak” gerekçesiyle işten atılan işçiler tazminatlarını alamamak ve işsizlik maaşından faydalanamamakla kalmıyor aynı zamanda fişleniyor ve iş bulması zora giriyor. Kod-29 ile işten atarken sermaye hiçbir delil sunmak zorunda değil. Yıllar süren arabulucu-mahkeme sürecine girmek

zorunda kalıyor işçiler. Hal böyle olunca Kod-29 ve ücretsiz izinler sermayenin elindeki önemli bir koza dönüşüyor. KOD-29 hak gaspıdır, fişlemedir, işçi sınıfına yönelik saldırıdır. KOD-29 kaldırılсын! KOD-29'a karşı 1 Mayıs'a!

İşçi ve sendika düşmanlığına karşı

Pandemi sürecinde ağırlaşan çalışma koşulları, artan sefalet ve baskılar karşısında işçiler ülkenin dört bir yanında birçok fabrikada örgütleniyor, sendikalaşma mücadelesi veriyor. Sermaye, AKP-MHP iktidarını arkasına almış işçi ve sendika düşmanlığına devam ediyor. Sendikalaşan işçiler ücretsiz izne çıkartılıyor, Kod-29 ile işten çıkartılıyor.

İşçi sınıfı ise boyun eğmiyor. Direnişe geçiyor. Sinbo'da, Sml Etiket'te, Migros Depoda, CPS'de, Baldur'da, Ekmekçiöğlü'nda ve daha bir çok fabrikada işçi sınıfı saldırılara karşı, işçi ve sendika düşmanlığına karşı direniyor. Bu direnişlerle dayanışmayı yükseltmek, kazanması için destek olmak bütün işçilerin sorumluluğudur. Yaklaşan 21 Mayıs'ta

işçi sınıfının direnişlerini büyötmek, desteği ve dayanışmayı büyötmek, işçi ve sendika düşmanlığına karşı verilmiş en iyi yanıt olacaktır.

Ücretsiz izin yasaklansın!

Pandemi sürecinde AKP-MHP iktidarı ücretsiz izin ve Kısa Çalışma Ödeneği (KÇÖ) ile sermayenin imdadına yetişti. Sermaye için her türlü kolaylığı yapan iktidar, vergi afları-teşvikler yetmezmiş gibi bizleri ücretsiz izin ile günlük 39 liraya (2021 yılında 47 lira oldu) mahkûm etti. Yaklaşık 3 milyon işçi bu sefalet ücretiyle geçinmek zorunda kalırken, Mart 2021 itibarıyla Kısa Çalışma Ödeneği uygulamasının son bulması ile an itibarıyla bu ödenekten yararlanan 1,3 milyon işçinin ya ücretsiz izne gönderileceğine ya da tazminatlı işten atma yasak olduğu ölçüde Kod29 ile işten atılmakla karşılaşacağına kesin gözüyle bakabiliriz. Tabi KÇÖ ve ücretsiz izin ödemeleri için maaşlarımızdan kesilerek oluşturulan işsizlik Fonu'nun kullanıldığını da söylemek gerekir. Bu süreçte milyonlarca işçi kendi maaşını kendisi ödedi esasında. Geride kalan pandemili 1 yılda işçi-emekçilerin sefaleti katmerlendi.

Sermaye ise büyümeye devam etti. AKP-MHP iktidarı pandemi yılında ekonominin %1,1 büyödüğünü söylüyor. İşçi sınıfının elinde büyöyen tek şey borçları iken bu büyöme olsa olsa sermayenin büyömesidir. Ücretsiz izin kölelik dayatmasıdır, sefalet dayatmasıdır. Ücretsiz izin uygulaması son bulsun!

Temel hak ve özgürlük

Sağlığımız korumak için alınması gereken önlemler alınmazken, temel hak ve özgürlüklerimiz kısıtlanıyor. Fabrikalar çalışıyor, işçi eylemleri yasaklanıyor. Sendikaların, derneklerin etkinlikleri yasaklanıyor, AKP, MHP kongreleri binlerce kişiyle yapılabiliyor. Maskesiz sokağa çıkmak yasak, kongreye gitmek serbest. Söz-basın-örgütlenme özgürlüğümüz yok sayılıyor.

Pandemi sürecinde özellikle iktidarın gerici politikaları ile kadına yönelik şiddet artıyor, kadın cinayetleri trmanıyor. Bütün bunlar yetmezmiş gibi, ilk imzalamakla övünölen İstanbul Sözleşmesi'nde Cumhurbaşkanlığı kararı ile çıkılıyor. Elbette bir sözleşme kadına yönelik şiddete son vermeyecek. Ancak sözleşmeden çıkılması iktidar için özel bir tercihtir. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir saldırıdır. Zira İstanbul

İşten atmalar gerçekten yasaklansın!

HERKESE İŞ VE GELİR GÜVENCESİ!

TÜİK'e göre işsiz sayılmamız için birçok kriter var. İş-Kur'da kaydın yoksa, son 4 hafta içinde iş aramamış veya başvurmamışsan, İş-Kur'un sana öneride bulunmuşsa ama hala işsizsen, TÜİK'e göre sen işsiz değilsin. Buna rağmen işsiz sayısı 4 milyonun üzerinde. Gerçekte ise geniş tanımlı işsiz sayısı 9 milyon 638 bin. Covid-19 etkisiyle yaşanan toplam iş kaybı ve işsizlik ise 12 milyon 115 bin.

TÜİK biraz daha güvenilir olmak için işsiz sayısını değil ama âtlı işgücünü açıkladı: %29,1. Çalışabilecek durumda olmasına rağmen çalışmıyor, çalışmıyor. TÜİK'e göre âtlı işgücü, gerçekte ise işsiz. Zira TÜİK'e göre zaten istihdam oranı %50'lerde. İşin esası ise bu sayının hemen hemen hepsi işsiz. Bu düzende bir geliri olmayan bir insan nasıl yaşayabilir ki. Tabi babası Koç-Sabancı değilse. Ki onlar da şirketlerinde yönetici yapıyor oğullarını, torunlarını...

İşten atmaların yasak olduğu pandemi sürecinde açıklanan rakamlar gerçek işsizliği de, işten atmaların yasak olduğu yalanını da ortaya koyuyor. İşten atmaların yasaklanması için bir araya gelmeliyiz, 1 Mayıs'ta gücümüzü birleştirmeliyiz. Herkese iş ve gelir güvencesi talebimizi haykırmalıyız.

1 MAYIS'TA BİRLEŞELİM, ÖRGÜTLENELİM, MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!

Bugün yaşadıklarımız yaşayacaklarımızın küçük bir örneği durumunda. Tabii biz dur demezsek! 1 Mayıs'ın mücadele tarihi işçi sınıfını göreve çağırıyor. Yakıcı hale gelen taleplerimizi kazanmak için, baskı ve zorbalığı püskürtmek için 1 Mayıs'ta sesimizi daha gür çıkartalım. İşçi sınıfının birliğini ve gücünü dosta düşmana gösterelim.

Ardı arkası kesilmeyen ekonomik, sosyal saldırı dalgasına karşı haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım. Bulduğumuz her alanı 1 Mayıs alanına çevirelim. AKP-MHP iktidarının keyfi uygulamalarına, yasaklamalarına geçit vermeyelim. İşçi ve emekçiler olarak omuz omuza alanları dolduralım.

İşçilerimiz için

Sözleşmesinden çıkılmasını protesto amacıyla yapılan bir çok eylem yasaklanıyor, polis saldırısı gerçekleşiyor. Boğaziçi Üniversitesi'ne atanan kayyum rektöre karşı eylem yapan öğrenciler gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. İktidar HDP'nin kapatılması için adım atıyor.

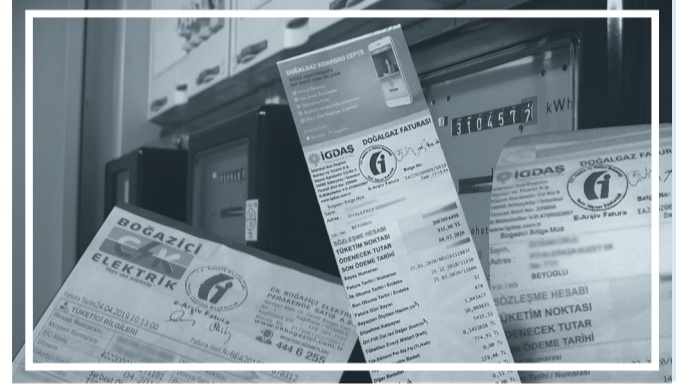
Bütün bu saldırıları bizlere yönelik yasakçı zihniyetten, sendika düşmanlığından, ayrı görmemeliyiz. Temel hak ve özgürlüklerimiz için harekete geçmeliyiz. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın demek, yılan bize saldırdığında yalnızlaşmamıza neden olacaktır. Bunu unutmayalım.

Hayat pahalılığına son!

Türk-İŞ'e göre 4 kişilik bir ailenin aylık sınırı 2.736 lira, yoksulluk sınırı 8.912 lira. Bu rakamlara göre asgari ücretle çalışanlar aç, hemen hemen bütün çalışanlar yoksul. Bu rakamlar 4 kişilik bir aile için diyenler olabilir. Bekar bir işçinin yaşam maliyeti bile 3.317 lira. Bu rakamlar asgari insani koşullarında hayatta kalmayı öngörüyor.

Gerçek enflasyonun %40-50 arasında olduğunu birçok araştırma gösteriyor. Araştırmalar göstermese bile her birimiz yaşayarak görüyoruz. Pandeminin ve krizin faturasını, dolardaki artışın faturasını bizlere kesiyorlar. Hesabında milyonlarca dolar-avrosu olanlar zenginliklerini korurken, durdukları yerden zenginleşirken, bizler her markete gittiğimizde artan

fiyatlarla karşılaşyoruz.

Üreten bizken, aç kalanın biz olması kabul edilemezdir. Buna dur demek için harekete geçmeliyiz.

Ücretsiz, erişilebilir sağlık hakkı ve aşı!

Pandeminin başında İstanbul'da iki pandemi hastanesi açılmasının müjdesini vermişti Erdoğan. Pandemi sonrası sağlık turizmi için havaalanlarına yaptıklarını da eklemeyen geçmemişti. Asıl dertlerinin bu süreci paraya dönüştürmek olduğunu, bizlerin sağlığını önemsemediklerini dile getirmişti esasında.

Bir dizi önlem alınıyor. Ancak bütün bu önlemlerin temelinde toplum sağlığı değil, ekonominin sağlığı, iktidarlarını ayakta durması var. Tam kapanmadan kaçıp, hafta sonlarına yasak getiriyorlar, akşam 9'dan sonra sokağa çıkmak yasak fabrikalar 24 saat çalışıyor. Bağışıklık için toplumun en az %65'i aşılanmalı deniliyor, hem de 2 doz. Ancak toplumun henüz %3'ü aşılanmış durumda.

Sağlık emekçileri canla başla çalışıyor ancak yetersiz olanaklar ile yetişilemiyor. Sözde ücretsiz sağlık hakkı var ancak parası olanlar sağlık hakkını özel hastanelerde ulaşıyor, Bizler ise temaslı olsak da, hata

koronali olsak da fabrikada çalışmaya zorlanıyoruz.

Sene ortasında toplumun çoğunluğunu aşılayacağız diyorlar ancak ne aşı var ne de o kadar aşığı yapacak bir organizasyonları. Bu tabloda her gün vaka sayıları artıyor. Avrupa birincisi, dünya ikincisiyiz hayırlısıyla...

Ücretsiz ve erişilebilir sağlık hakkı ve aşı için 1 Mayıs'ta yerimizi almamız. Yoksa halimiz koronadan çok sermayemin insafına kalmış olacak.

Salgında hayatlarımız yok sayılıyor!

Bütün uzmanlar, pandemiye karşı tam kapanmayı öneriyor. Bütün toplum bağışıklık kazanmadan bu virüsten kurtulamayacağımızı söylüyor. Ancak sadece Türkiye'de değil, dünyanın genelinde sermayenin çıkarları hayatlarımızdan daha önce geliyor. Fabrikaların çalışması, çarkların dönmesi, sermayelerinin büyümesi uğruna bizler hayatlarımızı kaybediyoruz. AKP-MHP iktidarı ve sermayedarlar pandemiye fırsata çevirmek için, dur durak bilmeden bizleri fabrikalara gönderiyor.

Koronavirüs artık bir işçi hastalığı haline gelmiş durumda. Fabrikalar pandeminin üssü halinde. İşçi kardeşlerimizi sermayenin kâr hirsına kurban veriyoruz.

Sözde toplumun sağlığını düşündüklerini söylüyorlar, sermayenin sağlığından başka bir şey önemsemiyorlar.

Yaşamak istiyorsak, bu gidişe dur demeliyiz. Yaşamak istiyorsak, bir araya gelmeliyiz, 1 Mayıs'ta alanlara çıkmalıyız.

ARÇELİK İŞÇİSİ 1 MAYIS'A ÇAĞIRIYOR!

Eğer ki bizler insanca yaşamak istiyorsak, çocuklarımıza güzel bir gelecek sağlamak istiyorsak, her gün onlarca işçi kardeşlerimizi iş cinayetlerinde kurban etmek istemiyorsak, kadınların, çocukların tacize, tecavüze uğramasını ve hunharca katledilmesini istemiyorsak; çalıştığımız işyerinde, fabrikalarda, bulunduğumuz her alanda mücadele etmekten başka şansımızın olmadığını düşünüyorum. Ben Çerkezköy Arçelik'te çalışan bir işçiyim. Bütün işçi arkadaşlarımı birlik olmaya, 1 Mayıs'ta alanlara davet ediyorum.

Sermaye büyüyor...

Türkiye'de işçi ve emekçiler her yıl bir önceki yıla göre daha fazla yoksullaşmaya başladığı artık herkesin rahatça görebildiği bir gerçekliktir. Özellikle 2018'de yaşanan ekonomik krizin, pandemi ile bir üst boyuta taşınması durumu daha da vahim hale getirmiştir.

İşçi sınıfının yıllar boyunca ne kadar yoksullaştığı "Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı" (SBB) tarafından yayımlanan "Sanayide Birim Ücret Endeksi" verilerinde daha net görüldü. DİSK-AR bu verilerden yararlanarak oluşturduğu rapora göre bir işçinin 2009'da ilk üç ayda ürettiği işten aldığı pay 100 birim iken 2020'de son üç ayda aldığı pay 78.8'e düştü. Aynı dönemlerde ürettiği iş verimliliği ise 100 birimden 166.6'ya yükselmiştir. Başka bir deyişle, bir işçinin ücreti 2009 yılından bu yana %21.2 azalırken, verimliliği %66.6 artmıştır. Yani işçinin geliri yaptığı üretime oranla kat be kat eridiği ortaya çıkmaktadır. Bu süreçte işçiler daha fazla üretirken, aldıkları ücret aynı oranda artmak bir yana daha fazla düştüğünün de rakamlarla göstergesidir bu rapor.

Türkiye'de kapitalistler son dönemde dünyanın en ucuz iş gücünün olduğu Çin'le bile rekabet edebiliyor diye açıklamalar yapıyorlar. Bu açıklamalar boşuna değildir. Son yıllarda Türkiye'de yaratılan ağır çalışma koşullarına rağmen, eriyen ücretler bunun en büyük sebebidir. Bugün birçok işçi ailesinde en az iki kişi çalışmakta, fazla mesai yapılmadan ay sonu getirilememekte. Türkiyeli kapitalistler işçileri daha yoğun çalıştırmanın yöntemlerini her gün çıkan yeni uygulamalarla geliştirirken, verilen ücretler her yıl

erimekte, kapitalistler daha fazla kar ederken, işçiler daha fazla yoksullaşmaktadır. Sermaye sınıfı tarafından yaratılan ve övülen bu süreçte, onlar görevini yerine getiriyor. Yani kapitalistler karlarını arttırmanın, üretilen malların daha düşük maliyetlere mal etmenin yollarını buluyorlar. Peki, işçi sınıfı bu duruma ne kadar daha katlanacak? Asıl sorulması gereken soru budur. İşçilerin kendi arasındaki birliğinin, örgütlülüğün zayıflığı, mevcut sendikalarının tablosu orta yerde duruyorken tabii ki sermaye sınıfı daha çok kazanmaya devam eder. İşçi sınıfı yaratılan bu ağır sömürü koşullarına karşı dur demedikçe, fabrikalarda biz üretiyoruz, o zaman hakkımızı sonuna kadar almamız diye hareket etmedikçe, bu sömürü koşulları değişmeyecek hatta daha da kötüye gidecektir. O zaman haydi birleşmeye, örgütlenmeye, haklarımız ve geleceğimiz için mücadeleye...

TOFAŞ İşçisi: Dayanışma için 1 Mayıs...

Koşullar ne olursa olsun 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Aynı zamanda bir tarihtir. Yüzyıllardır elinde gücü bulunduranların sömürmek istediği bir sınıfın mücadelesidir. Yenilgiye uğrasa da, görmezden de gelinse, her zaman ayağa kalkmayı başaran bir sınıftır işçi sınıfı. Bazen İnce Memed'dir, bazen zindanlarda prangalara vurulmuş bir kahraman.

Bir yıldır devam eden pandemi ve bu krizin etkileri, dayatılan kapitalist kanunlar, vergiler, politikalar ile birlikte çalışan kadın ve erkek bütün işçilerin hakları birer birer alınıyor. Sadece ülkemizde değil bütün dünyada, işçiler bunlara maruz kalıyor. Bu durum değişmelidir. Kriz ile mücadele etmek, ücretleri güvence altına almak, işçi çıkartmaların önüne geçmek için sendikali-örgütlü işçi sayısını arttırmalıyız. Bütün sendikalar birlik, beraberlik içinde olmalı ve dayatmalara karşı beraber

hareket etmelidir

Krizi fırsat bilen patronlara, krizde kar elde etmek isteyen şirketlere karşı ve emekçinin yanında değil patronların safında yer alan hükümet yöneticilerine karşı da bütün işçiler birlik olmalı ve bu mücadelede sendikalar üzerine düşeni yapmalıdır.

İşçi sınıfı sosyal güvencesi olmayan, sağlık ve ekonomik etkenlerden en çok etkilenen kesimdir. Nerede olursak olalım, farklılıklarımız ne olursa olsun, bizler işçiyiz ve tek bir dünyada yaşıyoruz. Daha güzel, barış içinde yaşayabilecek dünyayı yeniden inşa edebilecek işçi sınıfıdır.

Dünyanın her yerinde dayanışma sergilemek için çabalamalıyız. 1 Mayıs bunun için önemli bir gündür. Barış ve huzur getirmesi dileğiyle tüm dünyadaki işçilerin, emekçilerin 1 Mayıs'ı kutlu olsun.

Reno İşçisi: 1 Mayıs'a sahip çıkalım!

1 Mayıs barış, demokrasi ve güvenli bir gelecek için mücadele günüdür. İşçi sınıfını tek bayrak altında, tek hedef doğrultusunda yekvücut olarak birleştirecek, kapitalizme karşı mücadelede nişane olacak bir işçi bayramı günü arzusu oldukça eskidir.

1 Mayıs işçi sınıfının sınıfsız bir toplum kurma mücadelesinin ana parçasıdır. Bir anlamıyla 1 Mayıs, sosyalizm ile kapitalizmin karşı karşıya gelmesi, sınıfların birbirlerine güçlerini göstermesidir. Yani 1 Mayıs işçi sınıfının gücünü ölçen bir barometredir. Emek örgütleri şu anda maalesef, devletin ve sermayenin dönüşüm sürecine karşı kendini yeniden yapılandırmaktan imtina etmiş durumda. Eski bildik mücadele yöntemlerini aşacak irade gösteremiyorlar.

Ülkemizde uzun yıllar yasaklanan işçinin ve emekçinin bayramı olan 1 Mayıs sıradan bir günmüş

gibi ortadan kaldırılmak istenmektedir. Sadece daha rahat ve sağlıklı bir çalışma isteyen işçi sınıfının geleceği için çalışanlar, mücadele edenler dünyada ve ülkemizde idam ve hapis cezası ile yargılandı. Tek suçu kapitalizme karşı mücadelede etmekte.

Okuduğum ve unutamadığım tek gayesi işçi ve emekçi mücadelesi olan 1 Mayıs şehitlerinden Albert PERSONS isimli işçi mahkemede idam edilmeden önce özür dileme şartıyla affedileceğinin söylenmesi üzerine, mahkeme heyetinin karşısında tarihe geçecek sözlerini söyledi:"Bütün dünya biliyor suçsuz olduğumu. Eğer asılırsam canı olduğumdan değil, emekçi olduğumdan asılacağım" 1 Mayıs işçi bayramımıza sahip çıkalım, işçi ve emekçi kardeşimize sahip çıkalım. Emek en yüce değerdir. 1 Mayıs Dünya İşçi Bayramı ve Dayanışma Günü kutlu olsun.

Malumun ilanı... 'İnsan Hakları Eylem Planı'

Mart ayının ilk haftasında AKP, İnsan Hakları Eylem Planı açıkladı. Kulağa biraz garip gelebilir. Çünkü AKP 19 yıldır iktidar olan bir parti, sanki daha yeni iktidara gelmiş gibi davranıyor. Ancak durum hiçte öyle değil. Bugüne kadar AKP iktidarı özellikle 7 Haziran seçimlerinde tek başına iktidar olma şansını yitirdiğinden beri, toplumun tüm kesimlerine insani ve hukuki hiçbir dayanağı olmayan bir baskı ortamı yarattı. Sayısız insan mesnetsiz gerekçelerle tutuklanırken, tacizci-tecavüzcü, katil, mafya ne kadar tescilli karakter varsa hepsini sokaklara saldı. Yargıya emirler yağdırılarak hakkını arayan, muhalif herkes içeri tıkladı.

Tüm baskı ve faşizan uygulamaların artırılmasının yanı sıra çalışma ve yaşam koşulları en temel insani haklardan yoksun bırakıldı. Yıllardır var olan kazanılmış haklar pandemi, kriz ve OHAL gerekçe gösterilerek gasp edildi. Bu gasp girişimleri emeklilik ve kıdem tazminatı üzerinden ısrarla sürüyor. Yine pandemi döneminde ücretsiz izin ve Kod-29 patronların emrine verilerek milyonları insani olmayan çalışma koşulları kökleştirildi.

Bu tür örnekler çoğaltılabilir. Ancak görmek gerekir ki AKP ve ortağı MHP tarafından ortaya atılan İnsan Hakları Eylem Planı'nın, insan haklarını tanımak gibi bir niyeti yoktur. Keza açıklanan Plan'ın hemen ardından Emniyet Genel Müdürlüğü, açıkladığı gaz kapsülü ve gaz solüsyonu ihalesi ile hak arayan herkese yönelik saldırgan tutumunu arttırmaya hazırlandığı göstermiş oldu.

Bu Plan'ın tek amacı AB-ABD merkezli değişen dengelere göre kendi pozisyonlarını göstermek, göz boyamak ve toplumun gündemini değiştirmektir. Fakat ne yazık ki mızrak çuvala sığmıyor. İnsan hakları sahtekarca planlar eşliğinde değil, tarihte toplumların mücadeleleri ile gelmişlerdir. Kimse bu hakları altın tepşilerde topluma sunmamıştır. Toplumun emekçi kesimleri bu haklara ulaşmak için hep ağır bedeller ödemişlerdir. Bu aldatmacaya geçit vermeyelim. Gerçek insani haklara kavuşmak için baskıya, sömürüye ve eşitsizliğe karşı mücadele edelim.

ÇERKEZKÖY'DEN

BİR KADIN İŞÇİ

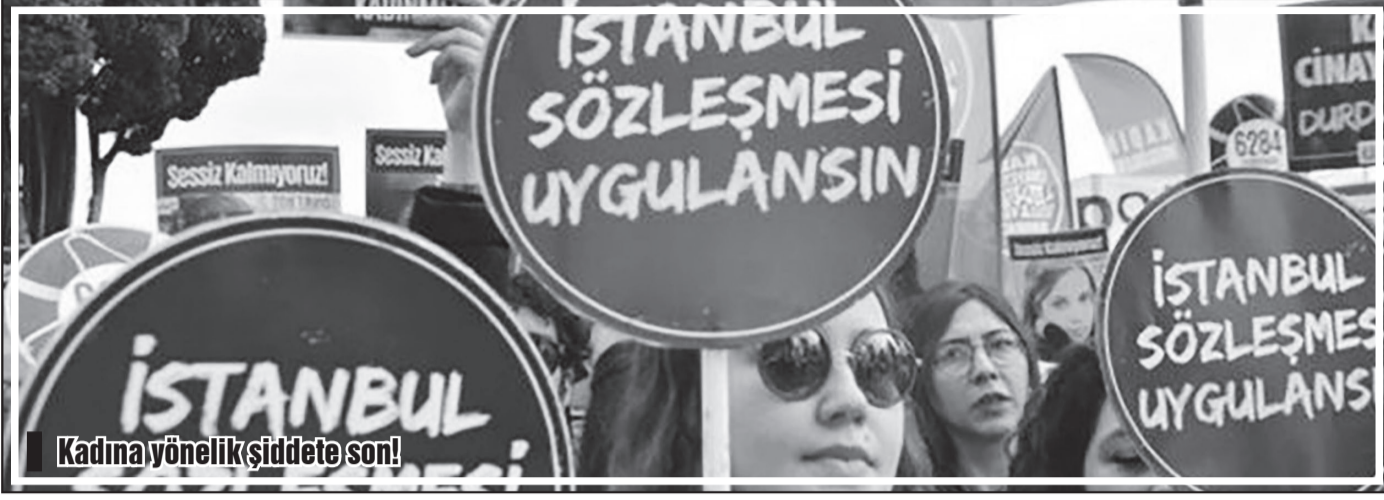
1 MAYIS'A ÇAĞIRIYOR!

Ben bir kadını, bir işçiyim. Yaşamın sadece nefes alıp vermektense ibaret olmadığını biliyorum. Gerçekten yaşayalım istiyorum. İşte bunun için benim gibi bütün işçileri, bütün kadınları insanca yaşayabileceğimiz bir dünya inşaa etmeye, birlik olmaya, mücadele etmeye, 1 Mayıs'a çağırıyorum.

İstanbul sözleşmesi...

İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları

Aylardır süren tartışmaların ardından Türkiye İstanbul Sözleşmesi'nden resmen çekilmiş oldu, hem de bir gece yarısı tek adam rejiminin şefinin tek bir imzasıyla..

Kısaca İstanbul Sözleşmesi olarak ifade edilen Kadına yönelik şiddet ve aile içi şiddetin önlenmesi ve bunlarla mücadeleyle ilişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi, kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesini, şiddete karşı alınması gereken önlemleri ve devletin bu açıdan sorumluluklarını içeriyor.

Sömürü ve eşitsizlik üzerine kurulu kapitalist düzende kadınların üzerindeki baskı, şiddet ve ayrımcılığı tümüyle ortadan kaldırmak olanaklı olmamasına rağmen, mücadelenin sonucu elde edilen yasal kazanımlar da önemli bir yer tutuyor.

İstanbul Sözleşmesi, 2014 yılından itibaren yürürlükte olmasına rağmen, uygulanması konusunda sürekli engeller çıkarıldı. Avukatların ve hak savunucularının çabaları ile kısmen uygulanması olanaklı olabildi. Öyle ki, iktidar aylardır İstanbul Sözleşmesini feshetmek istiyordu, ancak kadınların Türkiye'nin dört bir yanında gösterdiği tepkiler bu adımı atmaktan alıkoyuyordu. Ancak bir gece yarısı çıkarılan

kararname ile iktidar, Sözleşme'den çekildi. Bu karar kadın cinayetlerine, istismara, taciz ve tecavüzlere karşı yaptırımların (her ne kadar uygulanmasa bile) yasalarda dahi yer almasına tahammül edemediklerini gösteriyor. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme ile birlikte AKP-MHP iktidarı, kadına yönelik şiddete onay verdiğini itiraf etmiş oldu.

Çünkü, kadınların ezildiği, yok sayıldığı, biat ettiği bir toplum, köle olmaya mahkumdur. Sermaye sınıfının vurucu gücü olan AKP-MHP iktidarı eliyle, toplumun daha da köleleştirilmesi ve sömürü düzeninin ömrünün uzatılması istenmektedir.

Ancak bu böyle gitmez... Bu ülkede işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların kazanılmış haklarına bir gece yarısı bir kalemde yok sayan uygulamalarda olduğu gibi, kadınların da kazanılmış haklarının yok sayılması kabul edilmez.

Kadınlar, "İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesinin kabul etmiyoruz, yok hükmündedir" diyorlar.

İstanbul Sözleşmesi şahsında, kadınların kazanılmış haklarının gaspedilmesine karşı çıkalım, Kadınlara, emeğe, doğaya ve insana düşman sermaye iktidarına karşı hep beraber mücadeleyi yükseltelim.

Sahte ayrımlara karşı işçilerin birliği!

AKP-MHP koalisyonu o kadar sıkıştı ki, artık neyi gündemleştireceğini şaşırıyor. Bir bakmışsınız Irak'ta ki operasyonu, bir bakmışsınız Suriye'yi, Akdeniz'i, Yunanistan'ı Azerbaycan'ı ya da Kıbrıs'ı konuşuyoruz. Hepsinde tek bir ortak nokta var, milliyetçi söylemler ve emperyal yayılmacı hevesler. Ama bunların etrafıca incelenmesine bile izin vermiyorlar. Toplum "Ya bizdensin ya değilsin" diye absürd bir kutuplaşma içerisine sokulmaya çalışılıyor. Şimdi aynı durum HDP üzerinde de yaşanıyor. HDP'li vekilleri kendi izinleri ile PKK kamplarına gönderenler bugün bu durum üzerinden terör demagojisini kaşımaya çalışıyor.

Sadece bunlar söylem olarak kalmıyor. Bu meseleler üzerinden karşıt görüş belirten ya da farklı bir görüş sunan herkes yandaş medya tarafından şeytanlaştırılıyor. En ufak bir basın açıklaması bile azgın bir polis terörü ile boğuluyor. Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinin atama rektöre karşı meşru tepkileri hemen gözaltı ve tutuklama terörüne maruz bırakıldı. Ki tutuklanan ve gözaltına alınan öğrencilerin çoğu bırakıldı. Diğerlerini tutmak için bir gerekçeleri de yok.

Ama AKP-MHP iktidarı yarattıkları bu baskı rejiminden vazgeçmiyor, vazgeçemiyorlar. Topluma başka şeyler tartıştırmaları, ilgilerini başka yerlere çekmeleri gerekiyor. Toplumun büyük bir çoğunluğu yoksullukla, işsizlikle ve açlıkla boğuşuyor. Binlerce esnaf kepenk kapatıyor. Enflasyon durdurulamıyor. Pandemi önlemleri alınmıyor, ölümlere ve salgının yayılmasına engel olunamıyor.

Toplumun geniş kesimi bu gerçeklerle boğuşurken, sermayedarlar ve bir avuç yandaş ise zenginliklerini katlamayı sürdürüyorlar. O nedenle bir avuç azınlığın çıkarlarını korumak, geri kalanını ise köleliğe razı etmek için milliyetçi, dinci ve gerici söylemlerle toplumun algısı başka taraflara çekilmeye çalışılıyor.

Baskı, kutuplaştırma ve muhalif olan herkesi şeytanlaştırma yönlü politikaların milyonlarca emekçinin değil, bir avuç asalağın çıkarınadır. Bu politikalara geçit vermek milyonların köleliğini, bir avuç yandaş ve sermayedarın zenginliğini katlaması demek olacaktır. Bu oyuna gelmeyelim, kendi haklarımız ve geleceğimiz için sesimizi yükseltmeliyiz. Onların oyunlarını bozacak olan şey sınıfa karşı sınıf bakışıyla sınıf kardeşlerimizle aynı safta buluşmaktır.

METAL İŞÇİSİNİN SESİ, SOLUĞU, SIKILI YUMRUĞU!

İletişim

web: metaliscileribirligi.com

mail: metaliscileribirligi@gmail.com

facebook: [Metal İşçileri Birliği - MİB](https://www.facebook.com/Metal-İşçileri-Birliği-MİB)

İstanbul - Esenyurt İşçi Kültür Evi

Yenikent Mah. Şehit Serkan Temelođlu Sok. 25/A
(Eskule otoparkı girişi karşı sokağı) Esenyurt
Tel: 0536 610 03 37

İstanbul - Ümraniye İşçilerin Birliği Derneđi

Tel: 0535 257 70 99

İstanbul - Sefaköy İşçilerin Birliği Derneđi

Halkalı Cad. No:113 Kat:4 Daire:7
Tel: 0212 690 71 53 – 0536 714 62 06

İstanbul - Gaziosmanpaşa

Tel: 0535 915 32 45

Gebze İşçilerin Birliği Derneđi

Hacı Halil Mh. Şahinler İş Merkezi Kat 2 No: 202
Gebze Tel: 0542 843 16 01

Ankara - Sincan İşçi Birliği

Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8 Tel: 0551 597 74 70

Ankara - Mamak İşçi Kültür Evi

Tuzluçayır Mah. 586. Sok. 2/A - Tel: 0312 364 06 90
mamak.iscikulturevi@gmail.com

Çukurova - Metal İşçileri Birliği

Tel: 0546 950 72 06

Bursa - İşçilerin Birliği Derneđi

Başaran İşhanı Kat:4 No:14 Heykel

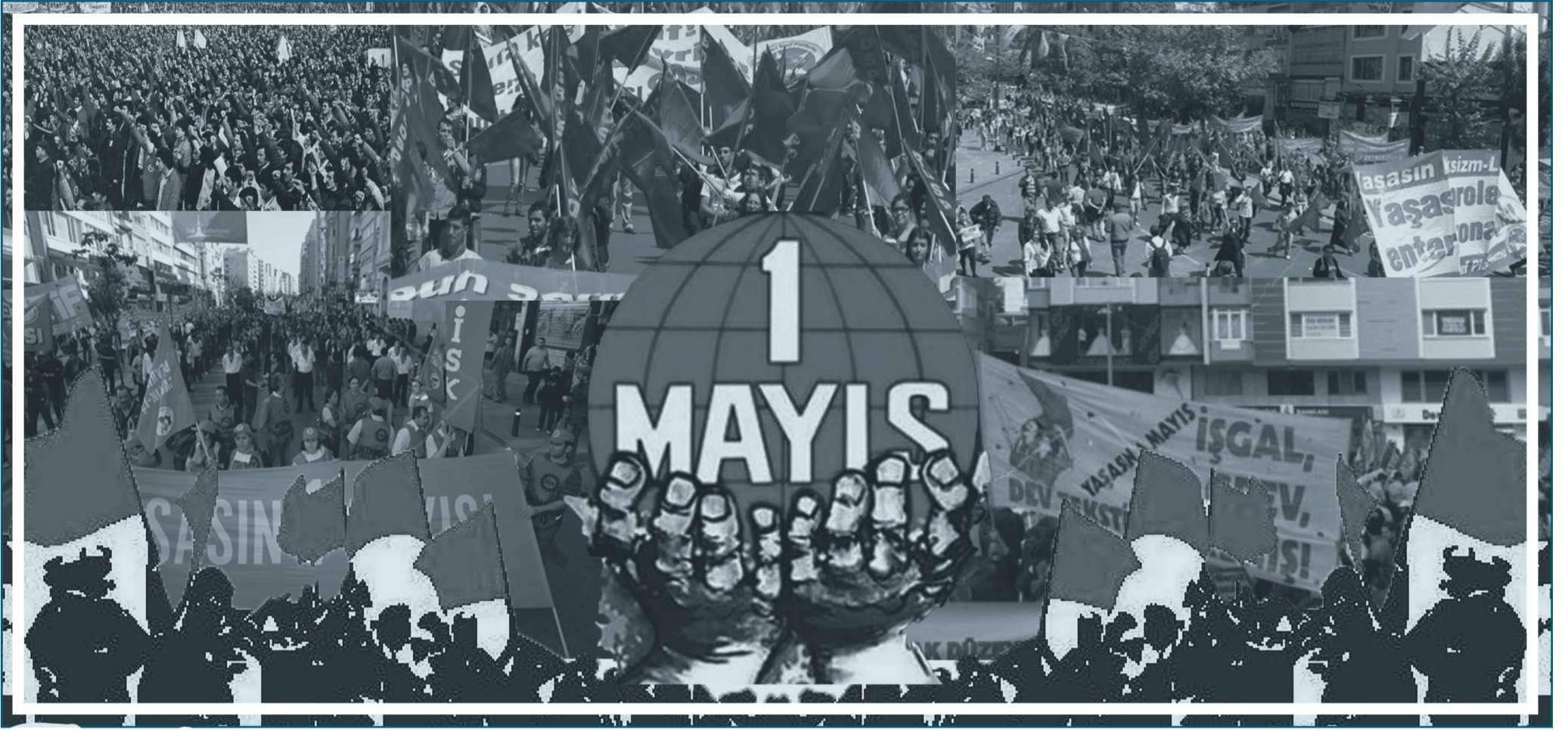
Kayseri - İşçilerin Birliği Derneđi

Sahabiye Mah. Mersin Sok. Sim İşhanı No:403 Kat:4
Kocasinan - Tel: 0352 222 00 07

Trakya - Metal İşçileri Birliği

Kemalettin Mah. Omurtak Cad. Gür İşmerkezi
No:180/133 Çorlu - Tel: 0551 979 87 38

Tarih işçi sınıfını göreve çağırıyor!

1 Mayıs yol gösteriyor!

“Bir proleter bayram gününü, sekiz saatlik işgünü elde etme aracı olarak kullanma düşüncesi ilk kez Avustralya’da doğdu.” (Rosa Luxemburg)

Avustralyalı işçiler 1856 yılında sömürü koşullarına karşı günde 8 saatlik işgünü için Melbourne kentinde yürüyüş düzenlediler. Sömürü artarak devam ederken işçi sınıfı da yeryüzünün her yerinde ayağa kalkmış, sömürücü sınıflardan geleceği ve insanlığı için hesap sormaya çalışıyordu.

Tarihler 1886’yı gösterdiğinde Amerika’da işçi mücadelesi başka bir düzeye ulaşmıştı . İşçiler 8 saatlik işgünü talebiyle iş bıraklar. Şikago’da yapılan gösteriye yarım milyon işçi kaldı. Yine insanların

rengine göre ayırım yapıldığı ve siyahların parklara, sokaklara çıkmadığı günlerde, 6 binden fazla siyah ve beyaz işçi renklerine aldırılmadan 8 saatlik işgünü için Kentucky’de omuz omuza sokağa çıktılar.

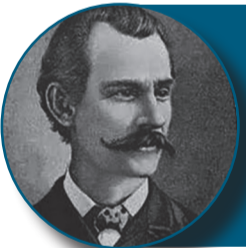
Amerika’da işçilerin 8 saatlik işgünü talebi için 1 Mayıs’ta başladıkları muazzam gösteri 4 Mayıs’a kadar devam etti. Sermaye sınıfında korkuya yol açan bu başkaldırı sonucunda polis provokasyonları devreye sokuldu.

Burjuva devlet işçi hareketini bastırmak için bugün bile kullanmaktan geri durmadığı provokasyonların kanlı ilk örneklerinden birini işçilerin Haymarket önündeki eylemlerinde sahnelledi. Bir bomba patlatıldı

ve polis kitlenin üzerine acımasızca kurşun yağdırdı. Bu kanlı olay sonucunda burjuvazi öcünü 4 işçi önderini idama mahkum ederek almaya çalıştı. Bu kanlı katliamdan 3 yıl sonra toplanan İkinci Enternasyonal, 1 Mayıs’ın “birlik, mücadele ve dayanışma günü” olarak kutlanmasına karar verdi. İkinci 1 Mayıs gösterisi de 1890 yılında yapılmış oldu.

O günden bu yana dünyanın dört bir tarafında işçi sınıfı 1 Mayıs’ı bir kavga günü olarak alanlarda kutluyor, sermaye sınıfının karşısına talepleri ve mücadele kararlılığıyla çıkıyor. 8 saatlik işgünü için yakılan mücadele ateşi bugün hala yanıyor ve sermayedarlara korku salmaya devam ediyor.

Dört yiğit işçi önderi Albert PERSONS, Adolph FISCHER, George ENGEL ve August SPIES, 1 Mayıs 1886 yılında 8 saatlik iş günü mücadelesinde önderlik yaptıkları için idam edildi.

Albert PERSONS

“Bütün dünya biliyor suçsuz olduğumu. Eğer asılırsam canı olduğumdan değil, emekçi olduğumdan asılacağım.”

August SPIES

“Bizi asarak işçi hareketini, milyonları, yoksulluk içinde çalışan milyonlarca işçiyi kendisine çeken bir hareketi yok edeceğinize inanıyorsanız, durmayın, bizi asın! Burada bir kıvılcımı yok edeceksiniz, ama orada, önünüzdeki ve arkanızda, her yerde başka kıvılcımlar çıkacaktır. Bu, içten içe yanan bir ateş. Bu ateşi söndüremezsiniz...”

George ENGEL

“Sessizliğimizin, bugün boğduğunuz seslerden daha güçlü olacağı bir zaman gelecek.”

Adolph FISCHER

“Bu benim yaşamımın en mutlu anı”

1 MAYIS İŞÇİ MARSU

Günlerin bugün getirdiği, baskı zulüm ve kandır.
Ancak bu böyle gitmez, sömürü devam etmez,
Ufukta yeni bir hayat gelir, bizde ve her yerde.

1 Mayıs, 1 Mayıs işçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda, ilerleyen hatkların bayramı.

Ufukta yeni bir güneş doğar, dağların doruklarından,
Mutlu bir hayat filizlenir, kavganın ufuklarından.
Ufukta yeni mutlu günleri, mutlak gelen gündedir.

1 Mayıs, 1 Mayıs işçinin, emekçinin bayramı,
Devrimin şanlı yolunda, ilerleyen hatkların bayramı.

Ulusların gürleyen sesi, yeri göğü sarsıyor,
Halkların nasırlı yumruğu, balıoz gibi patlıyor.
Devrimin şanlı dalgası, dünyamızı kaplıyor.
Gün gelir, gün gelir zorbalık kalmaz gider,
Devrimin şanlı yolunda, kül gibi savrulur gider.

Söz: Sarper Özsan